

Briuselis, 2018 m. gegužės 31 d.
(OR. en)

9011/1/18
REV 1

Tarpinstitucinė byla:
2018/0012 (COD)

TRANS 203
MAR 64
ENV 307
CODEC 780
PECHE 165

ATASKAITA

nuo: Tarybos generalinio sekretoriato

kam: Tarybai

Ankstesnio
dokumento Nr.: ST 9011/18 TRANS 203 MAR 64 ENV 307 CODEC 780 PECHE 165

Komisijos dok. Nr.: ST 5454/18 TRANS 20 MAR 9 ENV 30 CODEC 59 IA 19 + ADD 1

Dalykas: Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl uosto
priėmimo įrenginių, į kuriuos pristatomos laivų atliekos, kuria panaikinama
Direktyva 2000/59/EB ir iš dalies keičiama Direktyva 2009/16/EB ir
Direktyva 2010/65/ES
– Bendras požiūris

1. IVADAS

1. 2018 m. sausio 16 d. Komisija pateikė pirmiau nurodytą pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai, kaip vadinamojo žiedinės ekonomikos dokumentų rinkinio dalį.
2. Pagrindinis šio pasiūlymo tikslas yra pasiekti aukštesnį jūros aplinkos apsaugos lygį.
3. Komisija mano, kad praėjus 17 metų po dabartinės direktyvos įsigaliojimo reikalinga išsami peržiūra. Pasiūlymu dabartinė direktyva panaikinama ir pakeičiama viena nauja direktyva.

4. Direktyvoje sprendžiamos sistemingo į uostus pristatytų atliekų registravimo nebuvimo ir nepakankamo keitimosi informacija tarp valstybių narių problemos. Komisija siekia kiek įmanoma suderinti ES teisės aktus su tarptautine teisine sistema (MARPOL konvencija). Ji taip pat yra nustačiusi, kad dabartinė direktyva nevisiškai atitinka Sąjungos atliekų srities teisės aktus, ir siekia ištaisyti šią padėtį, *inter alia*, nustatydamą reikalavimą rengti atliekų priėmimo ir tvarkymo planus.
5. Be to, direktyva nustatoma netiesioginių mokesčių visiems laivams sistema siekiant paskatinti pristatyti atliekas į uostų priėmimo įrenginius.

2. DARBAS TARYBOJE

6. Sausio 17 d. pirmininkaujanti Bulgarija paprašė Komisijos pateikti poveikio vertinimą Laivybos darbo grupei. Po to, sausio 24 d., Komisija bendrais bruožais pristatė pasiūlymą darbo grupei.
7. Laivybos darbo grupė pasiūlymą nagrinėjo 2018 m. vasario 1 d. ir 21 d., kovo 1 d. ir 8 d., balandžio 12 d. ir 19 d. ir gegužės 2 d., 14 d., 22 d. ir 24 d. posėdžiuose. Pagrindiniai su dokumentu susiję probleminiai klausimai, be kita ko, yra laivų prievolė prieš jiems išplaukiant iš kiekvieno uosto pristatyti juose esančias atliekas ir uosto priėmimo įrenginių, kurie skirti laivų atliekoms priimti ir tvarkyti, eksploatavimo išlaidų padengimas iš laivų surenkamais mokesčiais. Siekdama išspręsti šiuos klausimus, pirmininkaujanti valstybė narė parengė šias direktyvos nuostatas tarpusavyje suderinantį kompromisinį sprendimą.

8. Laivybos darbo grupė susitarė dėl kelių Komisijos pasiūlymo pakeitimų; iš jų paminėtini šie:
- išimtis valstybėms narėms, kurios neturi nei uostų, nei su jų vėliavomis plaukiojančių laivų;
 - pasyviai sužvejojamų atliekų apibrėžtis;
 - rizika grindžiamo modelio taikymas vietoj uosto valstybės kontrolės inspektavimo tvarkos;
 - pajamų, gautų iš atliekų tvarkymo sistemų ir lėšų, įtraukimas į išlaidų padengimo sistemą.
9. Pirmininkaujanti valstybė narė mano, kad šis bendras požiūris yra ne tik subalansuotas, bet jame taip pat darniai sprendžiami iškelti klausimai.
10. 2018 m. gegužės 30 d. Nuolatinių atstovų komitetas išnagrinėjo bendro požiūrio projektą, peržiūrėjo likusias išlygas ir nusprendė perduoti tekstą Tarybai priimti.

3. DARBAS EUROPOS PARLAMENTE

11. 2018 m. kovo 15 d. Europos Parlamento Transporto ir turizmo komitetas (TRAN) pranešėja paskyrė Gesine Meissner (ALDE, DE). Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetas (ENVI) turi pasidalijamąją kompetenciją kai kurių pasiūlymo dalių atžvilgiu. Žuvininkystės komitetas (PECH) pateiks nuomonę dėl pasiūlymo. 2018 m. birželio 7 d. posėdyje TRAN komitete bus pirmą kartą pasikeista nuomonėmis dėl šio pasiūlymo.

4. NEPANAIKINTOS IŠLYGOS IR NEIŠSPRESTI KLAUSIMAI

12. Vokietija laikosi bendros tikrinimo išlygos dėl išlaidų padengimo sistemų (8 straipsnis).
13. Suomija laikosi išlygos dėl 9 straipsnio 1 dalies c punkto paskutinio sakinio, kuriuo buvo numatyta išimtį taikyti tik Sąjungoje esančiam uostui, išbraukimo.
14. Lenkija laikosi išimties dėl 9 straipsnio 1 dalies papildymo d punktu.
15. Šiame procedūros etape Komisija laikosi bendros išlygos dėl visų šio pasiūlymo pakeitimų, kol Europos Parlamentas priims poziciją per pirmąjį svarstymą.
16. Be to, siekdama kuo labiau paskatinti pristatyti atliekas Komisija norėtų išlaikyti pasiūlymą, pagal kurį tiesioginis mokestis už MARPOL konvencijos V priede išvardytų atliekų pristatymą netaikomas, ir apgailestauja, kad numatyta išimtis tuo atveju, kai pristatytų atliekų kiekis viršija laivų didžiausią atliekoms skirtą talpą. Komisija taip pat norėtų, kad išimtis 6 straipsnyje, 7 straipsnio 1 dalyje ir 8 straipsnyje nurodytų prievolių atžvilgiu, kai esama susitarimo, skirto užtikrinti, kad atliekos būtų pristatomos ir mokesčiai sumokami viename iš laivo maršruto uostų, būtų taikoma tik Sąjungoje esantiems uostams. Galiausiai, Komisija laikosi išlygos dėl įgyvendinimo aktų įtraukimo į 5 ir 8 straipsnius ir su tuo susijusio 1 ir 4 priedų išbraukimo.

5. IŠVADA

17. Tarybos prašoma išnagrinėti pirmininkaujančios valstybės narės šio dokumento priede pateiktą tekstą, kad 2018 m. birželio 7 d. TTE tarybos (transportas) posėdyje būtų galima priimti bendrą požiūrį.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**dėl uosto priėmimo įrenginių, į kuriuos pristatomos laivų atliekos, kuria panaikinama
Direktyva 2000/59/EB ir iš dalies keičiama Direktyva 2009/16/EB ir Direktyva 2010/65/ES**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 100 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) Sąjungos jūrų politikos tikslas – užtikrinti aukštą saugos ir aplinkos apsaugos lygį. Tą tikslą galima pasiekti laikantis tarptautinių konvencijų, kodeksų bei rezoliucijų ir garantuojant Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijoje (UNCLOS) įtvirtintą laivybos laisvę;

¹ OL C [...], [...], p. [...].

² OL C [...], [...], p. [...].

- (2) Tarptautinėje konvencijoje dėl teršimo iš laivų prevencijos (toliau – MARPOL konvencija) nustatyta bendrųjų draudimų išmesti laivų atliekas į jūrą, tačiau taip pat reglamentuojamos sąlygos, kuriomis tam tikrų rūšių atliekos gali būti išmetamos į jūros aplinką. MARPOL konvencijoje reikalaujama, kad prie konvencijos prisijungusios valstybės užtikrintų, kad uostuose būtų įrengti tinkami priėmimo įrenginiai;
- (3) MARPOL konvencijai įgyvendinti Sąjunga priėmė uostų modelių grindžiamą Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/59/EB³. Direktyvos 2000/59/EB tikslas yra suderinti siekį užtikrinti sklandžią jūrų laivybą su siekiu užtikrinti jūros aplinkos apsaugą;
- (4) per pastaruosius du dešimtmečius padaryta svarbių MARPOL konvencijos ir jos priedų pakeitimų, kuriais nustatytos griežtesnės laivų atliekų išmetimo į jūrą normos ir draudimai;
- (5) MARPOL konvencijos VI priede nustatytos naujų kategorijų atliekų, visų pirma išmetamųjų dujų valymo sistemų likučių, kuriuos sudaro šlamas ir nuotekos, išmetimo normos. Tų kategorijų atliekos turėtų būti įtrauktos į šios direktyvos taikymo sritį;
- (6) 2014 m. balandžio 15 d. Tarptautinė jūrų organizacija (IMO) priėmė Suvestines gaires uosto priėmimo įrenginių paslaugų teikėjams ir naudotojams (dok. MEPC.1/Circular 834), taip pat standartines pranešimo apie atliekas, atliekų pristatymo patvirtinimo ir pranešimo apie įtariamą uosto priėmimo įrenginių neatitikimą formas;
- (7) nepaisant šių reglamentavimo sistemos pokyčių, atliekos tebėra išmetamos į jūrą. Tokią padėtį lemia keli veiksniai: uostai ne visuomet turi tinkamų uosto priėmimo įrenginių, reikalavimų vykdymo užtikrinimas dažnai yra nepakankamas ir trūksta paskatų pristatyti atliekas į krantą;

³ 2000 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/59/EB dėl uosto priėmimo įrenginių, skirtų laivuose susidarančioms atliekoms ir krovinių likučiams (OL L 332, 2000 12 28, p. 81).

- (8) atlikus Direktyvos 2000/59/EB vertinimą pagal Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programą (REFIT vertinimą) nustatyta, kad įsigaliojusi ši direktyva padėjo padidinti į uosto priėmimo įrenginius pristatomų atliekų kiekį ir taip prisidėjo prie atliekų išmetimo į jūrą mažinimo;
- (9) atlikus REFIT vertinimą taip pat nustatyta, kad Direktyva 2000/59/EB nėra visiškai veiksminga dėl neatitikimų MARPOL konvencijoje nustatytai sistemai. Be to, valstybės narės skirtingai aiškina pagrindines tos direktyvos sąvokas (pavyzdžiui, įrenginių tinkamumo, išankstinio pranešimo apie atliekas ir privalomo atliekų pristatymo į uosto priėmimo įrenginius sąvokas) ir pagal tvarkaraštį plaukiojantiems laivams taikomas išimtis. REFIT vertinimo išvadose raginama šias sąvokas ir kitas nuostatas labiau suvienodinti su MARPOL konvencija, siekiant išvengti nereikalingos administracinės naštos uostams ir uostų naudotojams;
- (10) ši direktyva taip pat padeda taikyti pagrindinius aplinkos srities teisės aktus bei principus uostuose ir laivų atliekų tvarkymo srityje. Visų pirma, šiuo atžvilgiu svarbios yra Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/56/EB⁴ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB⁵;
- (11) Direktyvoje 2008/98/EB nustatyti pagrindiniai atliekų tvarkymo principai, be kita ko, principas „teršėjas moka“ ir atliekų hierarchija, kurioje pirmenybė teikiama pakartotiniam atliekų naudojimui ir perdirbimui, palyginti su kitais atliekų naudojimo ir šalinimo būdais, ir reikalaujama sukurti atskiro atliekų surinkimo sistemas. Be to, vienas iš pagrindinių Sąjungos atliekų teisės principų yra didesnės gamintojų atsakomybės koncepcija, pagal kurią gaminių gamintojai atsako už jų gaminių poveikį aplinkai per visą tų gaminių gyvavimo ciklą. Tie įpareigojimai taip pat taikomi laivų atliekų tvarkymui;

⁴ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/56/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) (OL L 164, 2008 6 25, p. 19).

⁵ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

- (12) renkamas laivų atliekas, įskaitant paliktus žvejybos įrankius, būtina atskirti, kad jas būtų galima toliau panaudoti vėlesniais atliekų tvarkymo proceso etapais. Pagal tarptautines normas ir standartus šiukšlės laivuose dažnai rūšiuojamos, todėl Sąjungos teisės aktais reikėtų užtikrinti, kad tokiame atliekų rūšiavime laive nepakenktų atskiro atliekų surinkimo krante priemonių nebuvimas;
- (12a) [data] Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 20xx/.../ES, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2008/98/EB dėl atliekų⁶ (Atliekų pagrindų direktyva), valstybės narės raginamos nutraukti į jūrą išmetamų šiukšlių susidarymą ir taip prisidėti prie Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslo vykdyti visų rūšių jūros taršos prevenciją ir gerokai sumažinti tokią taršą;
- (13) nors didžiosios dalies į jūrą išmetamų šiukšlių šaltinis yra sausumoje vykdoma veikla, laivybos sektoriaus, įskaitant žvejybos ir pramoninės laivybos sektorių, indėlis į taršą taip pat didelis, nes šiukšlės, įskaitant plastiką ir paliktus žvejybos įrankius, išmetamos tiesiai į jūrą;
- (14) 2015 m. gruodžio 2 d. Komisijos komunikate „Uždaro ciklo kūrimas. ES žiedinės ekonomikos veiksmų planas“⁷ pripažintas ypatingas vaidmuo, šioje srityje tenkantis Direktyvai 2000/59/EB: ji turi padėti užtikrinti tinkamų šiukšlėms priimti skirtų įrenginių prieinamumą, garantuoti tinkamą paskatų lygį ir užtikrinti reikalavimo pristatyti atliekas į krante esančius įrenginius vykdymą;
- (15) uosto priėmimo įrenginys laikomas tinkamu, jeigu jis be didelės gaišaties gali būti panaudotas paprastai uostu besinaudojančių laivų reikmėms patenkinti[, kaip taipogi nurodyta dok. MEPC.1/Circular 834]. Tinkamumas susijęs su naudotojų poreikiams pritaikytomis įrenginio eksploatacijos sąlygomis ir aplinkosauginiu įrenginių valdymu pagal Sąjungos atliekų srities teisės aktus. Kai kuriais atvejais gali būti sunku įvertinti, ar ne Sąjungos teritorijoje esantis uosto priėmimo įrenginys atitinka šį standartą;

⁶ OL C [...], [...], p. [...].

⁷ Komisijos komunikato COM(2015) 0614 „Uždaro ciklo kūrimas. ES žiedinės ekonomikos veiksmų planas“ 5.1 skirsnis.

- (16) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1069/2009⁸ reikalaujama, kad tarptautinėse transporto priemonėse susidarančios viešojo maitinimo atliekos, įskaitant į Sąjungos uostus įplaukiančių laivų atliekas, kurios galėjo turėti sąlytį su laive esančiais šalutiniais gyvūniniais produktais, būtų deginamos arba šalinamos užkasant patvirtintame sąvartyne. Kad šis reikalavimas nebūtų kliūtis skatinti pakartotinai naudoti ir perdirbti laivų atliekas, turėtų būti dedamos pastangos geriau rūšiuoti atliekas laive, kad būtų išvengta galimos atliekų, pavyzdžiui, pakuočių atliekų, taršos;
- (17) siekiant užtikrinti uosto priėmimo įrenginių tinkamumą, pasikonsultavus su visais atitinkamais uosto naudotojais svarbu parengti atliekų priėmimo ir tvarkymo planą ir atlikti pakartotinį jo vertinimą. Dėl praktinių ir organizacinių priežasčių tame pačiame regione esantys kaimyniniai uostai gali pageidauti parengti bendrą planą, kuriame nurodomi kiekvieno planą rengiančio uosto turimi priėmimo įrenginiai ir nustatoma bendra administracinė sistema;
- (18) siekiant veiksmingai spręsti jūrų šiukšlinimo problemą, labai svarbu užtikrinti, kad paskatų pristatyti atliekas, visų pirma šiukšles, į uosto priėmimo įrenginius lygis būtų tinkamas. Tai galima pasiekti taikant išlaidų padengimo sistemą, pagal kurią turi būti taikomas netiesioginis mokestis, mokamas nepriklausomai nuo to, ar pristatomos atliekos, ir tas mokestis turėtų suteikti teisę pristatyti atliekas be jokių papildomų tiesioginių mokesčių. Tačiau tuo atveju, kai laivas pristato išimtinį V priede nurodytų atliekų, ypač eksploatavimo atliekų, kiekį, kuris viršija didžiausią atliekoms skirtą talpą, kaip nurodyta išankstinio pranešimo apie atliekų pristatymą formoje, gali būti imamas papildomas tiesioginis mokestis, siekiant užtikrinti, kad išlaidos, susijusios su šio išimtinio atliekų kiekio priėmimu, nesudarytų neproporcingai didelės naštos uosto išlaidų padengimo sistemai. Tai galėtų būti taikoma ir tuo atveju, kai deklaruota atliekoms skirta talpa yra pernelyg ar nepagrįstai didelė. Ši sistema turėtų būti taip pat taikoma žvejybos ir pramoginės laivybos sektoriui, atsižvelgiant į tai, kad jie prisideda prie jūrų šiukšlinimo;

⁸ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas) (OL L 300, 2009 11 14, p. 1).

- (18a) tam tikrose valstybėse narėse buvo sukurtos sistemos, kurių paskirtis – teikti prarastų žvejybos įrankių ar pasyviai sužvejojamų atliekų surinkimo ir tvarkymo krante išlaidų alternatyvų finansavimą. Tos sistemos, kurios gali būti grindžiamos uostų ir žvejų bendruomenių valstybėse narėse susitarimais, galėtų būti remiamos didesnės gamintojų atsakomybės sistemomis, kurios galėtų papildyti pagal šią direktyvą įsteigtas išlaidų padengimo sistemas. Tokios išlaidų padengimo sistemos, kurios yra grindžiamos 100 % netiesioginio mokesčio taikymu laivų šiukšlių atliekoms, neturėtų žvejybos uostų bendruomenių atgrasyti nuo dalyvavimo esamose pasyviai sužvejojamų atliekų pristatymo sistemose;
- (19) reikėtų toliau plėtoti su atliekų tvarkymu susijusį ekologiško laivo koncepcijos komponentą, kad laivams, kuriuose mažinamas juose esančių atliekų kiekis, būtų galima taikyti veiksmingą atlygio sistemą. Atliekų kiekio mažinimas visų pirma pasiekiamas taikant veiksmingą atliekų rūšiavimą laive pagal IMO gaires dėl MARPOL konvencijos V priedo ir Tarptautinės standartizacijos organizacijos parengtus standartus;
- (20) terminale iškrautų krovinių likučiai lieka krovinių savininkų nuosavybė ir dažnai turi ekonominę vertę. Dėl šios priežasties krovinių likučiai neturėtų būti įtraukti į išlaidų padengimo sistemas ir jiems netiesioginis mokestis neturėtų būti taikomas; krovinių likučių pristatymo mokestį turėtų sumokėti priėmimo įrenginio naudotojas, kaip nurodyta suinteresuotųjų šalių sudarytuose sutartimi įformintuose susitarimuose arba kituose vietos susitarimuose. Krovinių likučiai taip pat apima naftingų arba nuodingų skystų krovinių likučius po valymo operacijų, kuriems taikomos MARPOL konvencijos I ir II prieduose nustatytos išmetimo normos ir kurie tam tikromis sąlygomis, kurios išdėstytos tuose prieduose, neprivalo būti pristatyti uoste, kad būtų išvengta nereikalingų laivų eksploatacinių išlaidų ir grūsčių uostuose;

- (21) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2017/352⁹ nurodyta, kad uosto priėmimo įrenginių paslaugų teikimas yra į jo taikymo sritį patenkanti paslauga. Jame nustatomos uosto paslaugų naudojimo apmokestinimo struktūrų skaidrumo, konsultacijų su uosto naudotojais ir skundų nagrinėjimo taisyklės. Ši direktyva yra platesnio pobūdžio, nei tame reglamente nustatyta sistema: joje nustatyti išsamesni uosto priėmimo įrenginiams, kurie priima laivų atliekas, skirtų išlaidų padengimo sistemų taikymo ir kūrimo, taip pat išlaidų struktūros skaidrumo reikalavimai;
- (22) svarbu ne tik numatyti paskatas pristatyti atliekas, bet ir, taikant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/16/EB¹⁰ nustatytą rizika grindžiamą modelį (jis nebeatitinka Direktyvoje 2000/59/EB nustatyto tikslo inspektuoti 25 % į tos direktyvos taikymo sritį patenkančių laivų), veiksmingai užtikrinti, kad įpareigojimo pristatyti atliekas būtų laikomasi;
- (23) viena iš pagrindinių kliūčių, trukdančių veiksmingai užtikrinti, kad būtų laikomasi įpareigojimo privaloma tvarka pristatyti atliekas, yra tai, kad valstybės narės skirtingai aiškina ir taiko su pakankama atliekomis laive sandėliuoti skirta talpa susijusią išimtį. Kad šios išimties taikymas netrukdytų siekti pagrindinio direktyvos tikslo, ta išimtis, visų pirma su kitu įplaukimo uostu susijęs jos aspektas, turėtų būti patikslinta ir, vadovaujantis bendra metodika ir kriterijais, Sąjungos uostuose turėtų būti vienodai nustatyta pakankama atliekomis skirta talpa. Tais atvejais, kai sunku nustatyti, ar ne Sąjungos teritorijoje esančiuose uostuose yra tinkamų uosto priėmimo įrenginių, būtina, kad kompetentinga institucija rūpestingai apsvarstytų, ar taikyti išimtį;

9. 2017 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/352, kuriuo nustatoma uosto paslaugų teikimo sistema ir bendros finansinio uostų skaidrumo taisyklės (OL L 57, 2017 3 3, p. 1).

¹⁰ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/16/EB dėl uosto valstybės kontrolės (OL L 131, 2009 5 28, p. 57).

- (24) stebėsenai ir vykdymo užtikrinimui palengvinti reikėtų taikyti elektroniniais pranešimais ir informacijos keitimusi grindžiamą sistemą. Šiuo tikslu reikėtų labiau išplėtoti pagal Direktyvą 2000/59/EB sukurta informavimo ir stebėsenos sistemą, kurios veikimas ir toliau turėtų būti grindžiamas esamomis elektroninėmis duomenų sistemomis, visų pirma Sąjungos keitimosi laivybos informacija sistema (SafeSeaNet) ir inspektavimo duomenų baze (THETIS). Į tą sistemą taip pat turėtų būti įtraukiama informacija apie skirtinguose uostuose esančius uosto priėmimo įrenginius;
- (24a) Direktyva 2010/65/ES supaprastinamos ir suderinamos administracinės procedūros, taikomos jūrų transportui, padarant elektroninį informacijos perdavimą visuotinesniu ir racionalizuojant pranešimo formalumus. 2017 m. birželio 8 d. Tarybos priimtoje Valetos deklaracijoje Europos Komisijos paprašyta pasiūlyti tinkamus tolesnius veiksmus po šios direktyvos peržiūros. Nuo 2017 m. spalio 25 d. iki 2018 m. sausio 18 d. Komisija vykdė viešąsias konsultacijas dėl laivams taikomų pranešimo formalumų. Siekiant užtikrinti veiksmingą informacinių sistemų plėtojimą, laivų atliekoms taikomų naujų elektroninio pranešimo reikalavimų įgyvendinimas neturėtų būti keičiamas įgyvendinant neseniai Komisijos priimtą pasiūlymą dėl reglamento, kuriuo nustatoma Europos jūrų sektoriaus vieno langelio aplinka ir panaikinama Direktyva 2010/65/ES;
- (25) MARPOL konvencijoje reikalaujama, kad susitariančiosios šalys nuolat atnaujintų informaciją apie savo uosto priėmimo įrenginius ir ją perduotų IMO. Šiuo tikslu IMO savo pasaulinėje integruotoje laivybos informacinėje sistemoje (GISIS) sukūrė Uosto priėmimo įrenginių duomenų bazę. Po to, kai valstybės narės pateiks šią informaciją pagal direktyvą sukurtai informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemai, o vėliau ta informacija per minėtą sistemą bus perduota GISIS sistemai, valstybės narės nebeturės atskirai pranešti šios informacijos IMO;

- (25a) dokumente MEPC.1/Circular 834 IMO numato galimybę pranešti apie įtariamo uosto priėmimo įrenginių netinkamumo atvejus. Pagal šią procedūrą laivas gali pranešti apie tokio netinkamumo atvejus vėliavos valstybės administracijai, o ji savo ruožtu informuoja IMO ir įvykio uosto valstybę. Uosto valstybė turėtų išnagrinėti pranešimą ir atitinkamai reaguoti, informuodama IMO ir pranešančiąją vėliavos valstybę. Šią informaciją apie įtariamo netinkamumo atvejus perduodant tiesiogiai į šioje direktyvoje numatytą informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemą, būtų sudaryta galimybė vėliau šią informaciją perduoti GISIS ir valstybes nares, veikiančias kaip vėliavos ir uosto valstybės, atleisti nuo pareigos teikti pranešimus IMO;
- (26) reikia dar labiau suvienodinti pagal tvarkaraštį plaukiojantiems laivams, kurie dažnai ir reguliariai įplaukia į uostus, taikomą išimčių tvarką, visų pirma reikia išaiškinti vartojamas sąvokas ir tų išimčių taikymo sąlygas. Atlikus REFIT vertinimą ir poveikio vertinimą nustatyta, kad dėl nevienodų sąlygų ir nevienodo išimčių taikymo laivai ir uostai patiria nereikalingą administracinę naštą;
- (26a) trumpųjų nuotolių laivybos sektorius dėl savo eismo schemų, kurioms būdingas dažnas įplaukimas į uostą, pobūdžio patiria nemažas sąnaudas taikant dabartinį atliekų pristatymo į uosto priėmimo įrenginius režimą, nes turi mokėti mokestį už kiekvieną atskirą įplaukimą į uostą. Tuo pačiu metu šis eismas nėra pakankamai atitinkantis tvarkaraštį ir reguliarus, kad jam tuo pagrindu būtų galima taikyti mokėjimo ir atliekų pristatymo išimtį. Siekiant sumažinti šiam sektoriui tenkančią finansinę naštą, turėtų būti įmanoma taikyti diferencijuotus mokesčius laivams atsižvelgiant į eismo, kuriame jie dalyvauja, pobūdį;
- (27) Uosto priėmimo įrenginių pogrupio, kuris įsteigtas Europos tvarios laivybos forume ir kuriame suburti įvairūs taršos iš laivų ir laivų atliekų tvarkymo sričių ekspertai, darbas 2017 m. gruodžio mėn. buvo pertrauktas dėl tarpinstitucinių derybų pradžios. Kadangi šis pogrupis suteikė Komisijai naudingų rekomendacijų ir ekspertinių žinių, būtų pageidautina sukurti panašią ekspertų grupę, įgaliotą keistis patirtimi, susijusia su šios direktyvos įgyvendinimu;

- (28) Komisijai suteikti įgaliojimai įgyvendinti Direktyvą 2000/59/EB turėtų būti atnaujinti pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV);
- (29) siekiant parengti pakankama atliekoms skirta talpa grindžiamos išimties taikymo metodiką ir toliau plėtoti pagal šią direktyvą sukurtą informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemą, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Įgyvendinimo aktai turėtų būti priimami pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011¹¹;
- (30) siekiant atsižvelgti į tarptautinio lygmens pokyčius ir skatinti laivuose taikyti aplinkai nekenkiančią atliekų tvarkymo praktiką, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais ši direktyva būtų iš dalies keičiama siekiant atnaujinti nuorodas į tarptautinius dokumentus bei priedus ir pakeisti nuorodas į tarptautinius dokumentus, kad tais atvejais, kai tai būtina, tų tarptautinių dokumentų pakeitimai nebūtų taikomi šios direktyvos tikslais ir kad būtų parengti bendri ekologiškų laivų pripažinimo, siekiant jiems taikyti sumažintą atliekų mokestį, kriterijai. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros¹² nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

¹¹ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

¹² OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

- (31) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. apsaugoti jūros aplinką nuo atliekų išmetimo į jūrą, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti;
- (32) Sąjungai būdingi regioniniai uostų skirtumai, kaip rodo teritorinio poveikio vertinimas. Uostų ypatumus lemia geografinė vietovė, dydis, administracinė struktūra ir nuosavybės forma, taip pat juose paprastai besilankančių laivų tipas. Be to, atliekų tvarkymo sistemos atspindi savivaldybių lygmens ir atliekoms tvarkyti vėlesniais etapais skirtos infrastruktūros skirtumus;
- (32a) siekiant, kad žemyninėms valstybėms narėms, neturinčioms į šios direktyvos taikymo sritį patenkančių uostų ir su jų vėliava plaukiojančių laivų, nebūtų nustatyta neproporcinga administracinė našta, tokioms valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nukrypti nuo šios direktyvos nuostatų. Tačiau žemyninėms valstybėms narėms, turinčioms su jų vėliava plaukiojančių laivų, turėtų būti leidžiama nukrypti tik nuo uostams taikomų nuostatų. Tai reiškia, kad tol, kol minėtos sąlygos yra tenkinamos, jos neprivalo perkelti į nacionalinę teisę šios direktyvos arba tam tikrų jos nuostatų;
- (33) todėl Direktyva 2000/59/EB turėtų būti panaikinta,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 SKIRSNIS. BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva siekiama apsaugoti jūros aplinką nuo laivų, kurie naudojami Sąjungos uostais, atliekų neigiamo poveikio ir kartu užtikrinti sklandžią jūrų laivybą, sudarant geresnes sąlygas naudotis tinkamais uosto priėmimo įrenginiais ir į tuos įrenginius pristatyti atliekas.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) laivas – jūros aplinkoje eksploatuojamas bet kokio tipo jūrų laivas, įskaitant žvejybos laivus, pramoginius laivus, laivus su povandeniniais sparnais, laivus su oro pagalve, povandeninius laivus ir plūdriuosius laivus;
- b) MARPOL konvencija – naujausios redakcijos Tarptautinė konvencija dėl teršimo iš laivų prevencijos;
- c) laivų atliekos – visos į MARPOL konvencijos I, II, IV, V ir VI priedų taikymo sritį patenkančios atliekos, įskaitant krovinių likučius, susidarančios eksploatuojant laivą arba atliekant pakrovimo, iškrovimo ir valymo operacijas, ir pasyviai sužvejojamos atliekos;
- ca) pasyviai sužvejojamos atliekos – per žvejybos operacijas tinklais surenkamos atliekos;
- d) krovinių likučiai – bet kokių laive laikomų krovinių medžiagų liekanos, likusios laive arba laivo triume arba cisternose po pakrovimo ir iškrovimo, įskaitant pakraunant ir iškraunant krovinius atsiradusį perviršį ar įvykusį išsiliejimą; gali būti šlapios, sausos ar išmirkusios plovimo nuotekose ir neapima laivą iššlavus likusių krovinių dulkių arba dulkių ant laivo išorės paviršių;

- e) uosto priėmimo įrenginiai – stacionarūs, plūdrūs arba mobilūs įrenginiai, galintys teikti atliekų iš laivų priėmimo paslaugas;
- f) žvejybos laivas – bet koks žuvisms arba kitiems gyviesiems jūrų ištekliams žvejoti pritaikytas arba komercinei jų žvejybai naudojamas laivas;
- g) pramoginis laivas – bet kokio tipo ir bet koku būdu varomas sportui ar laisvalaikiui skirtas laivas, kurio korpusas yra 2,5 m ilgio arba ilgesnis ir kuris eksploatuojamas ne komerciniais tikslais;
- h) [...]
- i) vidaus reisas – jūros zonose iš valstybės narės uosto į tą patį arba kitą tos valstybės narės uostą vykdomas reisas;
- j) uostas – vieta arba geografinė teritorija, paruošta tvarkomaisiais darbais ir įranga, iš esmės skirtais priimti laivus, įskaitant uosto jurisdikcijai priklausančią inkaravimo vietą;
- k) [...]
- l) pakankama atliekoms skirta talpa – pakankamo tūrio talpykla atliekoms laikyti laive nuo jo išvykimo iš uosto iki atvykimo į kitą uostą momento, įskaitant atliekas, kurios galimai susidarys reiso metu;
- m) plaukiojimas pagal tvarkaraštį – pagal skelbiamą arba suplanuotą išvykimo į nustatytus uostus ir atvykimo į juos laiko sąrašą vykdomas reisas arba periodiniai reisai, sudarantys pripažįstamą tvarkaraštį;
- n) reguliarusis įplaukimas į uostus – nuolat pasikartojantis to paties laivo maršrutas tarp nustatytų uostų arba serija reisų iš to paties ir į tą patį uostą be tarpinių sustojimų;

- o) dažnas įplaukimas į uostus – laivo lankymasis tame pačiame uoste bent kartą per dvi savaites;
- p) GISIS – Tarptautinės jūrų organizacijos sukurta pasaulinė integruota laivybos informacinė sistema;
- q) netiesioginis mokestis – mokestis, mokamas už uosto priėmimo įrenginių teikiamas paslaugas, nepriklausomas nuo faktinio laivų atliekų pristatymo.

Laivų atliekos, apibrėžtos c, ca ir d punktuose, laikomos atliekomis, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnio 1 punkte.

3 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma:
 - a) visiems laivams, nepriklausomai nuo jų vėliavos, įplaukiantiems į valstybės narės uostą arba jame eksploatuojamiems, išskyrus su uosto paslaugų teikimu susijusius laivus, kaip apibrėžta Reglamente (ES) 2017/352, visus karo, karinio laivyno pagalbinius laivus ar kitus valstybei priklausančius ar valstybės eksploatuojamus laivus, kurie tuo metu naudojami tik nekomercinėms valstybės reikmėms;
 - b) visiems valstybių narių uostams, kuriuose paprastai lankosi laivai, kuriems taikomas a punktas. Šios direktyvos tikslais ir siekiant pernelyg negaišinti laivų, valstybės narės gali nuspręsti savo uostų inkaravimo vietos nepriskirti savo uostams 6, 7 ir 8 straipsnių taikymo tikslais.
2. Valstybės narės imasi priemonių, skirtų užtikrinti, kad, kai pagrįstai įmanoma, į šios direktyvos taikymo sritį nepatenkantys laivai savo atliekas pristatytų šios direktyvos nuostatas atitinkančiu būdu.

3. Valstybės narės, kurios neturi nei uostų, nei su jų vėliava plaukiojančių laivų, kuriems taikoma ši direktyva, gali nukrypti nuo šios direktyvos nuostatų, išskyrus šios dalies trečioje pastraipoje nurodytą prievolę.

Valstybės narės, kurios neturi uostų, kuriems taikoma [...] ši direktyva, gali nukrypti nuo šios direktyvos nuostatų, kurios taikomos tik uostams.

Valstybės narės, kurios ketina pasinaudoti šiame straipsnyje išdėstytais nukrypti leidžiančiomis nuostatomis, ne vėliau kaip ... [šios iš dalies keičiančios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę data] praneša Komisijai, ar tenkinamos sąlygos, o po to kasmet praneša Komisijai apie bet kokius tolesnius pasikeitimus. Kol tokios valstybės narės į savo nacionalinę teisę perkels ir įgyvendins šią direktyvą, jos negali turėti uostų, kuriems taikoma ši direktyva, arba leisti laivams arba plaukiojančioms priemonėms, kuriems taikoma ši direktyva, plaukioti su jų vėliava.

2 SKIRSNIS.

TINKAMŲ UOSTO PRIĖMIMO ĮRENGINIŲ PASLAUGŲ TEIKIMAS

4 straipsnis

Uosto priėmimo įrenginiai

1. Valstybės narės užtikrina uosto priėmimo įrenginių, kurie yra tinkami uostu paprastai besinaudojančių laivų poreikiams patenkinti pernelyg tų laivų negaišinant, prieinamumą.
2. Valstybės narės užtikrina, kad:
 - a) uosto priėmimo įrenginiai iš tuo uostu paprastai besinaudojančių laivų galėtų priimti tam tikrą kiekį tam tikrų rūšių atliekų, atsižvelgiant į uosto naudotojų veiklos reikmes, uosto dydį ir geografinę padėtį, į tą uostą įplaukiančių laivų tipus ir 9 straipsnyje numatytas išimtis;
 - b) siekiant pernelyg negaišinti laivų, su įrenginių naudojimu susiję formalumai ir praktinė tvarka būtų paprasti ir greitai sutvarkomi;
 - ba) už pristatymą imami mokesčiai neatgrasytų laivų nuo naudojimosi uosto priėmimo įrenginiais;

c) naudojant uosto priėmimo įrenginius laivų atliekas būtų galima tvarkyti tausoiant aplinką pagal Direktyvoje 2008/98/EB ir kituose atitinkamuose Sąjungos atliekų srities teisės aktuose nustatytus reikalavimus. Šiuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad uostuose būtų taikoma atskiros laivų atliekų surinkimo tvarka, kaip reikalaujama Sąjungos atliekų srities teisės aktuose, visų pirma Direktyvoje 2008/98/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2012/19/ES¹³ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/66/EB¹⁴. Siekiant palengvinti šį procesą, uosto priėmimo įrenginiuose gali būti surenkamos atskiros atliekų frakcijos pagal atliekų kategorijas, apibrėžtas MARPOL konvencijoje, atsižvelgiant į joje nustatytas gaires. Šis punktas taikomas nedarant poveikio Reglamentu (EB) Nr. 1069/2009 nustatytų griežtesnių reikalavimų dėl tarptautinėse transporto priemonėse susidarančių viešojo maitinimo atliekų tvarkymo taikymui.

3. Valstybės narės, kaip vėliavos valstybės, naudoja IMO formas ir procedūras, kad praneštų IMO ir uosto valstybės institucijoms apie įtariamo uosto priėmimo įrenginių netinkamumo atvejus.

[...]

Valstybės narės, kaip uosto valstybės, tiria visus praneštus įtariamo netinkamumo atvejus ir naudoja IMO formas ir procedūras, kad praneštų IMO ir pranešančiajai vėliavos valstybei apie tyrimo rezultatus.

5. Valstybės narės užtikrina, kad visi su laivų atliekų pristatymu ar priėmimu susiję subjektai galėtų reikalauti atlyginti dėl didelės gaišaties patirtą žalą.

¹³ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (OL L 197, 2012 7 24, p. 38).

¹⁴ 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo (tekstas svarbus EEE) (OL L 266, 2006 9 26, p. 1).

Atliekų priėmimo ir tvarkymo planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad po tęstinių konsultacijų su atitinkamais subjektais, visų pirma su uosto naudotojais ar jų atstovais ir, kai tikslinga, vietos kompetentingomis institucijoms, uosto priėmimo įrenginių operatoriais ir organizacijomis, vykdančiomis didesnes gamintojų atsakomybės prievoles, kiekviename uoste būtų parengiamas ir įgyvendinamas tinkamas atliekų priėmimo ir tvarkymo planas. Tos konsultacijos turėtų būti rengiamos pirminio planų rengimo etapu ir po jų priėmimo, visų pirma, įvykus reikšmingiems pokyčiams, laikantis 4, 6 ir 7 straipsniuose nustatytų reikalavimų.
 - 1a. Siekiant užtikrinti vienodas atliekų priėmimo ir tvarkymo planų pagal šio straipsnio 1 dalį įgyvendinimo sąlygas, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais apibrėžiami išsamūs aspektai, pateiktini tokiuose planuose, kurie apima paprastai į uostą įplaukiančiuose laivuose susidarancias visų rūšių atliekas ir yra rengiami atsižvelgiant į uosto dydį ir į tą uostą įplaukiančių laivų tipus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 20 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Pirmas toks įgyvendinimo aktas priimamas ne vėliau kaip [OL: prašom įrašyti: įsigaliojimo diena + 12 mėnesių].
2. Valstybės narės užtikrina, kad laivų operatoriams būtų aiškiai pateikta ir paskelbta viešai bei lengvai prieinama ši atliekų priėmimo ir tvarkymo planuose išdėstyta informacija apie tinkamų priėmimo įrenginių prieinamumą jų uostuose:
 - a) kiekvienai prieplaukai priskirtų uosto priėmimo įrenginių vieta;
 - b) laivų atliekų, kurios paprastai tvarkomos uoste, sąrašas;
 - c) ryšių punktų, uosto priėmimo įrenginių operatorių ir teikiamų paslaugų sąrašas;
 - d) atliekų pristatymo tvarkos aprašas;

- e) išlaidų padengimo sistemų, įskaitant netiesioginius mokesčius ir jų apskaičiavimo pagrindą, aprašas, taip pat, kai taikytina, atliekų tvarkymo sistemos ir lėšos, ir
- f) [...]

Ši informacija, laikantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/59/EB¹⁵, taip pat pateikiama elektroniniu būdu ir nuolat atnaujinama šios direktyvos 14 straipsnyje nurodytoje informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemos dalyje.

- 3. Tais atvejais, kai tai būtina efektyvumui užtikrinti, 1 dalyje nurodytus atliekų priėmimo ir tvarkymo planus du ar daugiau kaimyninių to paties regiono uostų, kai kiekvienas dalyvauja tinkamai, gali rengti kartu su sąlyga, kad nurodomi su uosto priėmimo įrenginiais susiję kiekvieno uosto poreikiai ir informacija apie tų įrenginių prieinamumą.
- 4. Valstybės narės vertina ir tvirtina atliekų priėmimo ir tvarkymo planus ir užtikrina, kad bent kas penkerius metus po tų planų patvirtinimo ar pakartotinio patvirtinimo ir įvykus reikšmingiems uosto veiklos pokyčiams tie planai būtų tvirtinami iš naujo. Šie pokyčiai, be kitų, apima struktūrinius susisiekimo su uostu pokyčius, naujos infrastruktūros kūrimą, uosto priėmimo įrenginių poreikio, tų įrenginių paslaugų teikimo pokyčius ir naujus atliekų apdorojimo laive metodus.

Valstybės narės vykdo stebėseną, kaip uostas įgyvendina atliekų priėmimo ir tvarkymo planą. Jei per šį penkerių metų laikotarpį neįvyksta reikšmingų pokyčių, pakartotinai gali būti patvirtinami jau turimi planai.

- 5. [...]

¹⁵ 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/59/EB, įdiegianti Bendrijos laivų eismo stebėsenos ir informacijos sistemą ir panaikinanti Tarybos direktyvą 93/75/EEB (OL L 208, 2002 8 5, p. 10).

3 SKIRSNIS

LAIVŲ ATLIEKŲ PRISTATYMAS

6 straipsnis

Išankstinis pranešimas apie atliekas

1. Į Sąjungoje esantį uostą plaukiančio laivo, kuriam taikoma Direktyva 2002/59/EB²⁸, operatorius, agentas ar kapitonas teisingai ir tiksliai užpildo šios direktyvos 2 priede pateiktą formą ir tą informaciją perduoda valstybės narės, kurioje tas uostas yra, tuo tikslu paskirtai institucijai arba įstaigai:
 - a) bent prieš 24 valandas iki atplaukimo, jeigu įplaukimo uostas yra žinomas, arba
 - b) nedelsiant, kai įplaukimo uostas tapo žinomas, jeigu ta informacija tapo prieinama iki atplaukimo į uostą likus mažiau kaip 24 valandoms, arba
 - c) ne vėliau kaip išvykstant iš ankstesnio uosto, jeigu reiso trukmė yra trumpesnė kaip 24 valandos.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija elektroniniu būdu pateikiama šios direktyvos 14 straipsnyje nurodytoje informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemos dalyje, laikantis Direktyvos 2002/59/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvos 2010/65/ES¹⁶.
3. 1 dalyje nurodyta informacija, pageidautina elektronine forma, laikoma laive bent iki įplaukimo į kitą uostą ir pareikalavus pateikiama atitinkamoms valstybių narių institucijoms.
4. Valstybės narės užtikrina, kad pagal šį straipsnį teikiama informacija būtų išnagrinėta ir nedelsiant perduota atitinkamoms vykdymo užtikrinimo institucijoms.

¹⁶ 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/65/ES dėl pranešimo formalumų, taikomų į valstybių narių uostus įplaukiantiems ir (arba) iš jų išplaukiantiems laivams, kuria panaikinama Direktyva 2002/6/EB (OL L 283, 2010 10 29, p. 1).

7 straipsnis

Laivų atliekų pristatymas

1. Į Sąjungos uostą įplaukiančio laivo kapitonas, laikydamasis MARPOL konvencijoje nustatytų atitinkamų išmetimo normų, prieš laivui išplaukiant iš uosto pristato visas jame esančias atliekas į uosto priėmimo įrenginį.
2. Atliekas pristačius, uosto priėmimo įrenginių operatorius arba uosto, į kurį atliekos pristatytos, direkcija teisingai ir tiksliai užpildo 3 priede pateiktą formą ir išduoda bei nepagrįstai nedelsdami pateikia laivui atliekų pristatymo patvirtinimą.

Pirmoje pastraipoje išdėstytas reikalavimas netaikomas mažiems uostams, kurių įrenginių neaptarnauja personalas, arba atokiose vietose esantiems uostams, jei valstybė narė, kurioje yra tokie uostai, apie šiuos uostus elektroniniu būdu pranešė šios direktyvos 14 straipsnyje nurodytoje informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemos dalyje.

3. Laivo, kuriam taikoma Direktyva 2002/59/EB, operatorius, agentas ar kapitonas, laikydamasis Direktyvos 2002/59/EB ir Direktyvos 2010/65/ES, atliekų pristatymo patvirtinime nurodytą informaciją elektroniniu būdu iki išvykimo, arba iškart, kai ją gauna, pateikia šios direktyvos 14 straipsnyje nurodytoje informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemos dalyje.

Šioje dalyje nurodytame atliekų pristatymo patvirtinime pateikta informacija laikoma laive kartu su atitinkamu Naftos operacijų registracijos žurnalu, Krovinių operacijų registracijos žurnalu, Šiukšlių šalinimo apskaitos žurnalu arba šiukšlių tvarkymo planu ir pareikalavus pateikiama valstybių narių institucijoms.

4. [...]
5. Nepažeidžiant 1 dalies, laivas į kitą įplaukimo uostą gali plaukti nepristatęs atliekų, jei:

- a) iš pagal 2 ir 3 priedus pateikiamos informacijos akivaizdu, kad atliekoms skirtos talpos užtenka visoms susidariusioms ir laivui plaukiant numatytu reisu iki kito įplaukimo uosto susidarysiančioms atliekoms kaupti; [...]
 - aa) iš informacijos, turimos laivuose, kuriems netaikoma Direktyva 2002/59/EB, akivaizdu, kad atliekoms skirtos talpos užtenka visoms susidariusioms ir laivui plaukiant numatytu reisu iki kito įplaukimo uosto susidarysiančioms atliekoms kaupti; arba
 - b) laivas įplaukia į inkaravimo vietą trumpesniam nei 24 valandų laikui arba nepalankiomis oro sąlygomis, kai tokia teritorija nėra nepriskiriama uostui pagal 3 straipsnį.
6. Siekiant užtikrinti vienodas išimties, grindžiamos pakankama atliekoms skirta talpa, taikymo sąlygas, Komisijai suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti pakankamos atliekoms laikyti laive skirtos talpos apskaičiavimo metodus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 20 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
7. Jei, remiantis turima informacija, įskaitant elektroniniu būdu prieinamą informaciją informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemoje, nurodytoje 14 straipsnyje, arba GISIS, negalima nustatyti, ar kitame įplaukimo uoste yra tinkamų įrenginių, arba šis uostas nežinomas, valstybė narė reikalauja, kad laivas prieš išvykdamas pristatytų visas atliekas, kurios negalės būti tinkamai priimtose ir tvarkomos kitame įplaukimo uoste.
8. 5 dalis taikoma nedarant poveikio laivams skirtų griežtesnių reikalavimų, priimtų pagal tarptautinę teisę, taikymui.

8 straipsnis

Išlaidų padengimo sistemos

1. Valstybės narės užtikrina, kad uosto priėmimo įrenginių, kurie skirti laivų atliekoms, išskyrus krovinių likučius, priimti ir tvarkyti, eksploatavimo išlaidos būtų padengiamos iš laivų surenkamais mokesčiais. Valstybės narės gali leisti, kad išlaidas būtų galima padengti papildomai naudojant alternatyvias finansavimo sistemas, pavyzdžiui, pajamas, gautas, kai taikytina, iš atliekų tvarkymo sistemų ir lėšų.
- 1a. Siekiant užtikrinti vienodas išlaidų padengimo sistemų pagal šio straipsnio 1 dalį įgyvendinimo sąlygas, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos su uosto priėmimo įrenginių eksploatavimu ir administravimu susijusių išlaidų ir gryųjų pajamų kategorijos, remiantis visų toliau išvardytų elementų įvertinimu:
 - a) su faktiniu laivų atliekų pristatymu susijusios tiesioginės eksploatacinės išlaidos;
 - b) su uosto sistemos valdymu susijusios netiesioginės administracinės išlaidos ir
 - c) grynosios pajamos, gautos iš alternatyvių finansavimo sistemų, įskaitant atliekų tvarkymo sistemas ir turimą nacionalinį ar regioninį finansavimą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 20 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Pirmas toks įgyvendinimo aktas priimamas ne vėliau kaip [*OL: prašom įrašyti: įsigaliojimo diena + 12 mėnesių*].

2. Išlaidų padengimo sistemos neturi būti paskata laivams išmesti savo atliekas į jūrą. Šiuo tikslu valstybės narės taiko šiuos išlaidų padengimo sistemų kūrimo ir taikymo uostuose principus:
- a) laivai moka netiesioginį mokestį, neatsižvelgiant į tai, ar į uosto priėmimo įrenginius pristatomos atliekos;
 - b) netiesioginiu mokesčiu padengiamos netiesioginės administracinės išlaidos, taip pat didelė tiesioginių eksploatacinių išlaidų dalis. Didelė tiesioginių eksploatacinių išlaidų dalis turi sudaryti bent 30 % visų tiesioginių faktinio atliekų pristatymo ankstesniais metais išlaidų;
 - c) siekiant suteikti kuo daugiau paskatų pristatyti MARPOL konvencijos V priede apibrėžtas atliekas, išskyrus krovinių likučius, už šias atliekas neimama jokie tiesioginio mokesčio, kad būtų užtikrinta teisė pristatyti atliekas be jokių papildomų mokesčių, grindžiamų pristatytų atliekų kiekiu, išskyrus atvejus, kai šis pristatytų atliekų kiekis viršija didžiausią deklaruotą atliekoms skirtą talpą, kaip nurodyta šios direktyvos 2 priede pateiktoje formoje. Ši tvarka taikoma pasyviai sužvejojamoms atliekoms, įskaitant teisę jas pristatyti;
 - ca) siekdamos išvengti, kad pasyviai sužvejojamų atliekų rinkimo ir tvarkymo išlaidų patirtų tik uosto naudotojai, valstybės narės gali nuspręsti šias išlaidas padengti iš pajamų, gautų naudojant alternatyvias finansavimo sistemas, įskaitant atliekų tvarkymo sistemas ir turimą nacionalinį ar regioninį finansavimą;
 - d) į netiesioginį mokestį turi būti neįtraukiamos išmetamųjų dujų valymo sistemų atliekos, nes su jomis susijusios išlaidos padengiamos atsižvelgiant į pristatytų atliekų rūšis ir kiekius.
3. Išlaidų dalis, kurios b punkte nurodytas mokestis nepadengia (jei tokia dalis yra), padengiama atsižvelgiant į faktiškai laivo pristatytų atliekų rūšis ir kieki.

4. [...]

4a. Mokesčius galima skirstyti pagal šiuos elementus:

- a) laivo kategoriją, tipą ir dydį;
- b) [...]
- c) paslaugų laivams teikimą pasibaigus įprastoms uosto darbo valandoms arba
- d) atliekų pavojingumą;
- e) [...]

4b. Mokesčius galima sumažinti atsižvelgiant į:

- a) prekybos, kurią laivas vykdo, rūšį, , visų pirma kai laivas vykdo trumpųjų nuotolių jūrų prekybą, arba
- b) laivo konstrukciją, įrangą ir eksploatavimą, pagal kuriuos įrodoma, jog laive susidaro mažiau atliekų ir jos jame tvarkomos tvariai ir tausojant aplinką.

4c. Ne vėliau kaip [*OL: prašom įrašyti: įsigaliojimo diena + 12 mėnesių*] Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais apibrėžiami kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, ar laivas atitinka 4b dalies b punkte nustatytus su laive taikoma atliekų tvarkymo sistema susijusius reikalavimus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 20 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. [...]

6. Siekiant užtikrinti, kad mokesčiai būtų sąžiningi, skaidrūs ir nediskriminaciniai bei atitiktų suteiktų ir, tam tikrais atvejais, panaudotų įrenginių ir paslaugų išlaidas, uosto naudotojai informuojami apie mokesčių dydį ir jų apskaičiavimo pagrindą.

9 straipsnis

Išimtys

1. Valstybės narės į jų uostus įplaukiančiam laivui gali netaikyti 6 straipsnyje, 7 straipsnio 1 dalyje ir 8 straipsnyje nustatytų prievolių, jei yra pakankamai įrodymų, kad tenkinamos šios sąlygos:
 - a) laivas plaukioja pagal tvarkaraštį ir dažnai bei reguliariai įplaukia į uostus;
 - b) esama susitarimo, skirto užtikrinti, kad atliekos būtų pristatomos ir mokesčiai sumokami viename iš laivo maršruto uostų;
 - c) turima b punkte numatyto susitarimo įrodymų – pasirašyta sutartis su uostu arba atliekų tvarkymo paslaugų teikėju, turimi atliekų pristatymo patvirtinimai ir patvirtinimas, kad apie tą susitarimą pranešta visiems laivo maršruto uostams ir jam pritaria uostas, kuriame vykdomas pristatymas ir mokėjimas, ir
 - d) nepaisant suteiktos išimties, laivas neplaukia į kitą uostą, jei atliekoms skirtos talpos neužtenka visoms susidariusioms ir laivui plaukiant numatytu reisu iki kito įplaukimo uosto susidarysiančioms atliekoms kaupti.
2. Jeigu išimtis suteikiama, valstybė narė, kurioje yra uostas, išduoda 5 priede pateiktą formą atitinkantį liudijimą, kuriuo patvirtinama, kad laivas atitinka būtinas išimties taikymo sąlygas bei reikalavimus, ir kuriame nurodomas išimties taikymo laikotarpis.
3. Valstybės narės, laikydamosi Direktyvos 2002/59/EB nuostatų, išimties liudijime pateiktą informaciją elektroniniu būdu pateikia šios direktyvos 14 straipsnyje nurodytos informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemos dalyje.

4. Valstybės narės užtikrina veiksmingą jų uostus lankantiems laivams, kuriems suteikta išimtis, galiojančių pristatymo ir mokėjimo susitarimų stebėseną ir vykdymo kontrolę.

4 SKIRSNIS.

VYKDYMO UŽTIKRIIMAS

10 straipsnis

Inspektavimas

Valstybės narės užtikrina, kad būtų galima atlikti kiekvieno laivo inspektavimą ir taip patikrinti, ar jis atitinka šios direktyvos reikalavimus.

11 straipsnis

Uosto valstybės kontrolės inspektavimas

[...]

12 straipsnis

Su uosto valstybės kontrole nesusijęs inspektavimas

[...]

12a straipsnis

Įsipareigojimai dėl inspektavimų

1. Valstybės narės atlieka į jų uostus įplaukiančių laivų, kurie sudaro bent 10 % į valstybę narę per metus atplaukiančių atskirų laivų bendro skaičiaus, inspektavimus. Į valstybę narę atplaukiančių atskirų laivų bendras skaičius apskaičiuojamas kaip per ankstesnius trejus metus atplaukusių atskirų laivų, kaip pranešta per 13 straipsnyje nurodytą informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemą, vidutinis skaičius.
2. [...]

3. Valstybės narės laikosi šio straipsnio 1 [...] dalyje nurodyto inspektavimų skaičiaus reikalavimo atrinkdamos laivus remdamosi Sąjungos rizika grindžiamu atrankos mechanizmu. Siekiant užtikrinti inspektavimų suderinimą ir numatyti vienodas laivų atrankos inspektavimui sąlygas, Komisijai suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai siekiant apibrėžti Sąjungos rizika grindžiamo atrankos mechanizmo principus ir elementus, laikantis 19 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Atrinkdamos laivus inspektavimui, valstybės narės ypač kreipia dėmesį į:

- a) laivus, kurie nesilaikė 6 ir 7 straipsnių reikalavimų dėl pranešimo;
- b) laivus, apie kuriuos nagrinėjant pagal 6, 7 ir 9 straipsnius pateiktą informaciją paaiškėjo kitos priežastys manyti, kad tas laivas neatitinka šios direktyvos reikalavimų.

4. [...]

5. Kad užtikrintų, kiek tai įmanoma, atitiktį šios direktyvos reikalavimams, valstybės narės nustato laivų, kuriems netaikoma Direktyva 2002/59/EB, inspektavimų tvarką.
6. Jei inspektavimo rezultatai atitinkamos valstybės narės institucijos netenkina, ji, nedarydama poveikio 16 straipsnyje nurodytų nuobaudų taikymui, užtikrina, kad laivas išplauktų iš uosto tik pristatęs pagal 7 straipsnį atliekas į uosto priėmimo įrenginį.

13 straipsnis

Informavimo, stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistema

Šios direktyvos įgyvendinimui ir vykdymo užtikrinimui palengvinti valstybės narės pagal 14 ir 15 straipsnius teikia viena kitai elektroninius pranešimus ir keičiasi informacija.

14 straipsnis

Informacijos teikimas ir mainai

1. Informacijos teikimas ir mainai grindžiami Sąjungos keitimosi jūrų laivybos informacija sistema (*SafeSeaNet*), nurodyta Direktyvos 2002/59/EB 22a straipsnio 3 dalyje ir III priede.
2. Valstybės narės užtikrina, kad, laikantis Direktyvos 2010/65/EB, elektroniniu būdu per pagrįstą laikotarpį būtų pateikti šie duomenys:
 - a) informacija apie faktinį kiekvieno į ES uostą įplaukiančio laivo, kuriam taikoma Direktyva 2002/59/EB, atvykimo ir išvykimo laiką, taip pat atitinkamo uosto identifikacijos numeris;
 - b) 2 priede pateiktame pranešime apie atliekas nurodyta informacija;
 - c) 3 priede pateiktame atliekų pristatymo patvirtinime nurodyta informacija;
 - d) 5 priede pateiktame išimties liudijime nurodyta informacija.
3. [...]
4. Valstybės narės užtikrina, kad 5 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija būtų elektroniniu būdu pateikta *SafeSeaNet*.

15 straipsnis

Inspektavimo rezultatų registravimas

1. Komisija sukuria, tvarko ir atnaujiną inspektavimo duomenų bazę, prie kurios prijungiamos visos valstybės narės ir kurioje laikoma visa šioje direktyvoje numatyta inspektavimo sistemai įgyvendinti reikalinga informacija. Ši duomenų bazė bus grindžiama Direktyvos 2009/16/EB 24 straipsnyje nurodyta inspektavimo duomenų bazė ir turės panašias funkcijas kaip minėtoji duomenų bazė.
2. Valstybės narės užtikrina, kad informacija, susijusi su pagal šią direktyvą vykdomu inspektavimu, įskaitant informaciją apie reikalavimų nesilaikymo atvejus ir išduotus draudimus išvykti, būtų nedelsiant įkelta į inspektavimo duomenų bazę, kai tik parengiama inspektavimo ataskaita arba atšaukiamas draudimas išvykti ar suteikiama išimtis.
3. [...]
4. Komisija užtikrina, kad šios direktyvos įgyvendinimo stebėsenos tikslais iš inspektavimo duomenų bazės būtų įmanoma atsisiųsti valstybių narių pateiktus atitinkamus duomenis. Komisija taip pat užtikrina, kad inspektavimo duomenų bazėje būtų teikiama informacija, susijusi su Sąjungos rizika grindžiamu atrankos mechanizmu.
5. Valstybės narės turi turėti nuolatinę prieigą prie užregistruotos informacijos.

16 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

5 SKIRSNIS.
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

17 straipsnis

Dalijimasis patirtimi

Komisija pasirūpina, kad valstybių narių nacionalinės institucijos ir ekspertai, įskaitant privačiojo sektoriaus ekspertus, galėtų dalytis šios direktyvos taikymo Sąjungos uostuose patirtimi.

18 straipsnis

Pakeitimų tvarka

1. Komisijai pagal 19 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šios direktyvos priedai ir nuorodos į IMO priemones iš dalies keičiami tiek, kiek tai būtina jų derėjimui su Sąjungos teise užtikrinti, arba siekiant atsižvelgti į tarptautinius pokyčius, visų pirma Tarptautinėje jūrų organizacijoje.
2. Komisija taip pat gali priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų iš dalies keičiami šios direktyvos 2, 3 ir 5 priedai, jei tai būtina siekiant patobulinti šia direktyva nustatytą įgyvendinimo ir stebėsenos tvarką, visų pirma 6, 7 ir 9 straipsniuose nustatytą tvarką, ir taip užtikrinti, kad pranešimas apie atliekas ir atliekų pristatymas būtų veiksmingi ir kad išimtyų būtų taikomos tinkamai.
3. Išimtinėmis aplinkybėmis, jei tai tinkamai pagrįsta atitinkama Komisijos atlikta analize, pasikonsultavus su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais ir siekiant išvengti didelės nepriimtinos grėsmės jūros aplinkai, Komisijai pagal 19 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais ši direktyva būtų iš dalies pakeista, tiek, kiek to reikia šiai grėsmei išvengti, siekiant šios direktyvos taikymo tikslais netaikyti MARPOL konvencijos pakeitimo.

4. Šiame straipsnyje numatyti deleguotieji aktai priimami likus bent trimis mėnesiams iki tarptautiniu mastu nustatyto nebylaus atitinkamo pakeitimo priėmimo laikotarpio pabaigos arba numatytos to pakeitimo įsigaliojimo dienos.

Laikotarpiu iki tokio deleguotojo akto įsigaliojimo valstybės narės susilaiko nuo bet kokios iniciatyvos, kuria siekiama pakeitimą įtraukti į nacionalinės teisės aktus arba taikyti atitinkamo tarptautinio dokumento pakeitimą.

19 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

- 1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
1. 18 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo *[šios direktyvos įsigaliojimo diena]*. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudotis deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
2. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 18 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jam nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
- 2a. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

3. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
4. Pagal 18 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

20 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetas (COSS), įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2099/2002¹⁷. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

21 straipsnis

Direktyvos 2009/16/EB pakeitimai

[...]

¹⁷ 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2099/2002, įsteigiantis Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetą (COSS) ir iš dalies keičiantis saugios laivybos ir teršimo iš laivų prevencijos reglamentus (OL L 324, 2002 11 29, p. 1).

22 straipsnis

Direktyvos 2010/65/ES pakeitimas

Direktyva 2010/65/ES iš dalies keičiama taip:

Priedo A dalies 4 punktas iš dalies keičiamas taip:

„4. Pranešimas apie laivų atliekas, įskaitant likučius

Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 201X/XX/ES 6, 7 ir 9 straipsniai.“

23 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2000/59/EB panaikinama.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

24 straipsnis

Peržiūra

Komisija šią direktyvą įvertina ir ne vėliau kaip per septynerius metus nuo [įsigaliojimo diena] to vertinimo rezultatus pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

25 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip [36 mėnesiai nuo įsigaliojimo] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

26 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

27 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta ...

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas

1 PRIEDAS

UOSTŲ ATLIEKŲ PRIĖMIMO IR TVARKYMO PLANAMS KELIAM REIKALAVIMAI

[...]

2 PRIEDAS

STANDARTINĖ IŠANKSTINIO PRANEŠIMO APIE ATLIEKŲ PRISTATYMĄ Į UOSTO PRIĖMIMO ĮRENGINIUS FORMA

Pranešimas apie atliekų pristatymą į: (įrašykite paskirties uosto pavadinimą, kaip nurodyta Direktyvos XXXX/XX/ES 6 straipsnyje)

Ši forma turėtų būti laikoma laive kartu su atitinkamu Naftos operacijų registracijos žurnalu, Krovinio operacijų registracijos žurnalu arba Šiukšlių šalinimo apskaitos žurnalu, kaip reikalaujama pagal MARPOL konvenciją.

1. LAIVO DUOMENYS

1.1. Laivo pavadinimas	1.5. Savininkas arba operatorius
1.2. IMO numeris	1.6. Skiriamasis numeris arba raidės
	1.6a. MMSI numeris
1.3. Bendroji talpa	1.7. Vėliavos valstybė
1.4. Laivo tipas ☐ Naftos tanklaivis ☐ Kitas krovininis laivas	☐ Cheminių medžiagų tanklaivis ☐ Balkeris ☐ Ro-ro laivas ☐ Konteinervežis ☐ Kita (nurodyti)

2. UOSTO IR REISO DUOMENYS

2.1. Geografinė padėtis / terminalo pavadinimas	2.6. Paskutinis uostas, į kurį buvo pristatytos atliekos
2.2. Atvykimo data ir laikas	2.7. Paskutinio pristatymo data
2.3. Išvykimo data ir laikas	2.8. Kitas pristatymo uostas
2.4. Paskutinis uostas ir šalis	2.9. Šią formą teikiantis asmuo (jei kitas nei kapitonas)
2.5. Kitas uostas ir šalis (jei žinoma)	

3. ATLIEKŲ RŪŠIS IR KIEKIS IR ATLIEKOMS SKIRTA TALPA

Rūšis	Pristatytinos atliekos (m ³)	Didžiausia atliekoms skirta talpa (m ³)	Laive liekančių atliekų kiekis (m ³)	Uostas, į kurį bus pristatytos likusios atliekos	Numatomas atliekų, kurios susidarys nuo pranešimo pateikimo iki kito įplaukimo uosto, kiekis (m ³)
MARPOL konvencijos I priedas. Nafta					
Naftingas triumo vanduo					
Naftos likučiai (nuosėdos)					
Naftingos cisternų nuoplovos					
Nešvarus balastinis vanduo					
Cisternų valymo nuogramdos ir šlamos					
Kita (nurodykite)					

MARPOL konvencijos II priedas. Nuodingos skystos medžiagos¹⁸					
X kategorijos medžiaga					
Y kategorijos medžiaga					
Z kategorijos medžiaga					
Kitos medžiagos					
MARPOL konvencijos IV priedas. Nuotekos					
MARPOL konvencijos V priedas. Šiukšlės					
A. Plastikais					
B. Maisto atliekos					
C. Buitinės atliekos (pvz., popieriaus gaminiai, skudurai, stiklas, metalas, buteliai, indai ir t. t.)					
D. Kepimo aliejus					
E. Degimo įrenginio pelenai					
F. Eksploatavimo atliekos					
G. Gyvūnų skerdena (-os)					
H. Žvejybos įrankis					
I. EEĮ atliekos					
J. Krovinių likučiai ¹⁹ (kenksmingi jūrinei aplinkai)					
K. Krovinių likučiai ²⁰ (nekenksmingi jūrinei aplinkai)					
MARPOL konvencijos VI priedas. Susijusios su atmosferos teršimu					
Ozono sluoksnį ardančios medžiagos ir įranga, kurioje yra tokių medžiagų ²¹					
Išmetamųjų dujų valymo sistemų likučiai					

¹⁸ Nurodyti tinkamą susijusios nuodingos skystos medžiagos krovinio pavadinimą.

¹⁹ Gali būti pateikiami apytikriai duomenys; nurodyti tinkamą sausojo krovinio pavadinimą.

²⁰ Gali būti pateikiami apytikriai duomenys; nurodyti tinkamą sausojo krovinio pavadinimą.

²¹ Medžiagos, atsirandančios atliekant įprastą laivo techninės priežiūros veiklą.

Kitos atliekos, kurios nėra įtrauktos į MARPOL konvenciją					
Pasyviai sužvejotos atliekos					

Pastabos.

1. Ši informacija naudojama atliekant uosto valstybės kontrolę ir kitais su inspektavimu susijusiais tikslais.
2. Ši forma turi būti užpildyta, nebent laivui taikoma išimtis pagal Direktyvos XXXX/XXXX/ES 9 straipsnį.

3 PRIEDAS

STANDARTINĖ ATLIEKŲ PRISTATYMO PATVIRTINIMO FORMA

Šią formą paskirtas priėmimo įrenginio paslaugų teikėjo atstovas pateikia atliekas pagal Direktyvos XXXX/XX/ES 7 straipsnį pristačiusio laivo kapitonui.

Ši forma laikoma laive kartu su atitinkamu Naftos operacijų registracijos žurnalu, Krovinio operacijų registracijos žurnalu arba Šiukšlių šalinimo apskaitos žurnalu, kaip reikalaujama pagal MARPOL konvenciją.

1. PRIĖMIMO ĮRENGINIO IR UOSTO DUOMENYS

1.1.	Geografinė padėtis / terminalo pavadinimas
1.2.	Priėmimo įrenginio paslaugų teikėjas (-ai)
1.3.	Atliekų apdorojimo įrenginio paslaugų teikėjas (-ai) (jei kitas, nei nurodyta pirmiau)
1.4.	Atliekų pristatymo data ir laikas nuo: iki:

2. LAIVO DUOMENYS

2.1.	Laivo pavadinimas	2.5.	Savininkas arba operatorius
2.2.	IMO numeris	2.6.	Skiriamasis numeris arba raidės MMSI numeris
2.3.	Bendroji talpa	2.7.	Vėliavos valstybė
2.4.	Laivo tipas ☐ Naftos tanklaivis ☐ Cheminių medžiagų tanklaivis ☐ Balkeris ☐ Konteinervežis ☐ Kitas krovininis laivas ☐ Keleivinis laivas ☐ Ro-ro laivas ☐ Kita (nurodyti)		

3. PRIIMTŲ ATLIEKŲ RŪŠIS IR KIEKIS

MARPOL konvencijos I priedas. Nafta	Kiekis (m ³)		MARPOL konvencijos V priedas. Šiukšlės	Kiekis (m ³)
Naftingas triumo vanduo			A. Plastikais	
Naftos likučiai (nuosėdos)			B. Maisto atliekos	
Naftingos cisternų nuoplovos			C. Buitinės atliekos (pvz., popieriaus gaminiai, skudurai, stiklas, metalas, buteliai, indai ir t. t.)	
Nešvarus balastinis vanduo			D. Kepimo aliejus	
Cisternų valymo nuogramdos ir šlamas			E. Deginimo įrenginio pelenai	
Kita (nurodykite)			F. Eksploatavimo atliekos	

MARPOL konvencijos II priedas. Nuodingos skystos medžiagos	Kiekis (m³) / pavadinimas⁵		G. Gyvūnų skerdena (-os)	
X kategorijos medžiaga			H. Žvejybos įrankis	
Y kategorijos medžiaga			I. EEĮ atliekos	
			J. Krovinių likučiai ⁶ (kenksmingi jūrinei aplinkai)	
			K. Krovinių likučiai ⁶ (nekenksmingi jūrinei aplinkai)	
			MARPOL konvencijos VI priedas. Susijusios su atmosferos teršimu	Kiekis (m³)
Z kategorijos medžiaga			Ozono sluoksnį ardančios medžiagos ir įranga, kurioje yra tokių medžiagų	
Kita medžiaga			Išmetamųjų dujų valymo sistemų likučiai	
MARPOL konvencijos IV priedas. Nuotekos	Kiekis (m³)		Kitos atliekos, kurios nėra įtrauktos į MARPOL konvenciją	Kiekis (m³)
			Pasyviai sužvejotos atliekos	

Uosto įrenginio administracijos vardu patvirtinu, kad pirmiau nurodytos atliekos / krovinių likučiai buvo pristatyti.

Parašas: Vardas, pavardė ir bendrovės antspaudas:

⁵ Nurodyti tinkamą susijusios nuodingos skystos medžiagos krovinio pavadinimą.

⁶ Nurodyti tinkamą sausojo krovinio pavadinimą.

4 PRIEDAS

Su uosto priėmimo įrenginių eksploatavimu ir administravimu susijusių išlaidų ir grynąjų pajamų kategorijos

[...]

5 PRIEDAS

Išimties liudijimas

**IŠIMTIES, SUSIJUSIOS SU DIREKTYVOS XXXX/XX/ES 6, 7 IR 8 STRAIPSNIŲ
REIKALAVIMAIŠ, TAIKymo [Irašyti valstybės narės pavadinimą] [Irašyti
uosto pavadinimą] UOSTE (-UOSE), LIUDIJIMAS, IŠDUODAMAS PAGAL
9 STRAIPSNI¹**

Laivo pavadinimas Skiriamasis numeris arba raidės

Vėliavos valstybė

[įrašyti laivo pavadinimą] [įrašyti IMO numerį]

[įrašyti vėliavos valstybės pavadinimą]

plaukioja pagal tvarkaraštį ir pagal jį arba iš anksto nustatytą maršrutą dažnai bei reguliariai
įplaukia į šį (šiuos) [įrašyti valstybės narės pavadinimą] uostą (-us):

[]

ir bent kartą per dvi savaites įplaukia į šiuos uostus:

[]

ir yra sudaręs susitarimą, kuriuo užtikrinamas mokesčio mokėjimas ir atliekų pristatymas į uostą
arba trečiajam šaliai šiame uoste:

[]

ir todėl jam pagal [nurodyti atitinkamą nacionalinės teisės akto straipsnį] šiame (šiuose) uoste (-
uose) taikoma reikalavimo

- ☐ privalomai pristatyti laivų atliekas,
- ☐ apie jas iš anksto pranešti ir
- ☐ sumokėti privalomą mokestį taikymo išimtis:

[]

¹ Išbraukti, jeigu netaikoma.

Šis liudijimas galioja iki [*įrašyti datą*], išskyrus atvejus, jei iki tos dienos pasikeistų liudijimo išdavimo pagrindas.

Vieta ir data

.....
Vardas, pavardė

Pareigos